

SERGİ REHBERİ

21/06/-26/08/2012

BERLINDE DE BRUYCKERE

YARA

ARTER

Sergideki İşler

-009-, 2011–2012

Akteon, 2011–2012

Baş, 2004–2005

Detay III, 2009

Etten Kemikteniz, 2009–2010

Etten Kemikteniz (İstanbul), 2011–2012

Kayıp II, 2006–2007

Kayıp III, 2008

Lezyon II, 2008

Lezyon III, 2008

Portreler, 2004

Sökülmüş Yürek II, 1997

Yara I, 2011–2012

Yara II, 2011–2012

Yara III, 2011–2012

Vincent Dunoyer, “Emanet”, 2012

Vincent Dunoyer, “Kibir”, 1999

BERLINDE DE BRUYCKERE, bedeninin ve varoluşunun kırılğanlığını açığa çıkararak “acı” ve “arzu” kavramlarına gönderme yapan heykeller ve desenler üretir. Daha erken tarihli kavramsal ve daha soyut heykellerinden figüratif yapıtlarına kadar kullandığı çeşitli biçimler; balmumu, ahşap, bez, at derisi ve saç gibi malzemelerin sık kullanımıyla ulaşılan bir süreklilik de içerirler. Çoğunlukla Arte Povera’dan etkilendiği, çelik ve beton heykellerden oluşan erken dönem işlerinde bile mekâna yönelik belli bir ilginin izini sürmek mümkündür. 1990’ların başlarından itibaren heykellerinde birbirine tutturulmuş yün battaniyelerden oluşan yapılar sıklıkla belirmeye başladı; battaniye, korunma ve tehlike hislerini bir araya getirerek De Bruyckere’nin yapıtlarının çoğunda mevcut olan ikiliği yansıtır. 1994 yılında, basında karşılaştığı Ruanda Soykırımı imgelerinden hareketle, kimliği belirsiz mültecilerin kaderlerini çağrıştıran figürler çizmeye başladı. 2000 yılında, Belçika’daki In Flanders Fields Müzesi’nin bir daveti

üzerine müzenin arşivinde yaptığı araştırma sırasında bulunduğu sayısız ölü at fotoğrafı, De Bruyckere’yi heykellerinde at derisi kullanmaya yöneltti. Sanatçının balmumundan dökülmüş, insan uzuvlarını ve bedenlerini andıran heykeller üretmeye başlaması da aynı döneme denk gelir. De Bruyckere, balmumu heykellerin camekânlar içinde veya bulunmuş nesnelerle ilişki halinde sunulduğu yerleştirmeler yaratarak, ilgilendiği konuların tarihsel bağlamlarına göndermede bulunur. Bir temayı işleyiş şekli, heykelin yanında, genellikle deseni de içerir.

Küratörlüğünü Selen Ansen’in üstlendiği “Yara” sergisinde, sanatçının 1990’lardan bu yana gerçekleştirdiği heykel ve desenlerin yanısıra, bu sergi için özel olarak ürettiği yeni işlere de yer veriliyor. Sergi, sanatçının en yeni yapıtlarından biri olan “-009-, 2011–2012” başlıklı yerleştirmeye açılıyor. Arter’in giriş katında, sokaktan görünecek şekilde

konumlandırılmış bir camekânlı vitrinin içine yerleştirilmiş heykeller, renk, doku ve biçimleriyle bir yandan beden parçalarını, öte yandan ağaç dallarını andırıyor. Camekânın içindeki etsi ağaç dalları, sergideki diğer işlerle beraber düşünüldüğünde, insan, hayvan ve bitki yaşamının ayrımsız ve eşit bir aradalığını ve iç içe geçmiş halini hatırlatıyor.

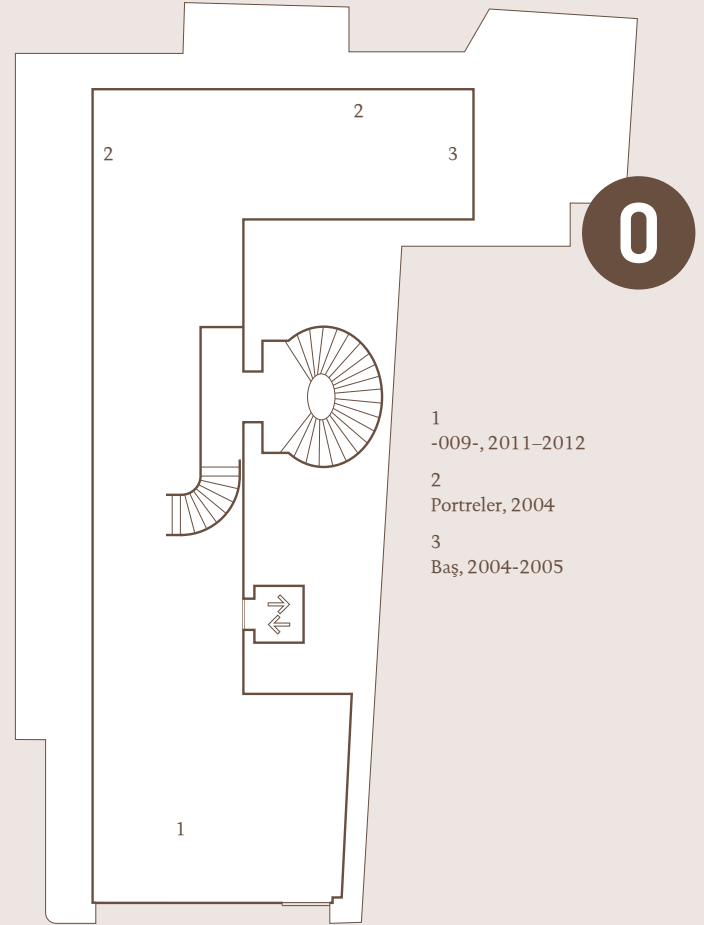
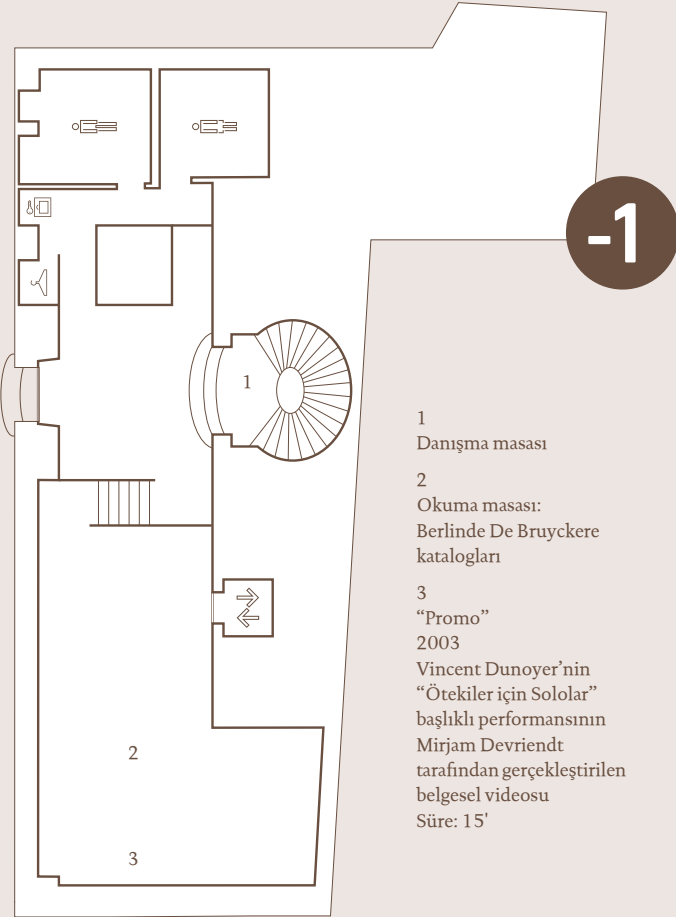
De Bruyckere’nin Arter’de gösterilen yeni işlerinden, sergiye adını da veren “Yara” serisi ise, sanatçının İstanbul’daki bir kütüphanede bulunduğu, 1890’lı yıllara tarihlenen bir tıbbi fotoğraf albümünden ilham alıyor. Sergideki işler bir bütünlük içinde ve sanatçının biçimle doku arasında kurduğu diyalog sayesinde, “yara” fikrinin ve örüntüsünün somutlaşmasına katkıda bulunuyorlar.

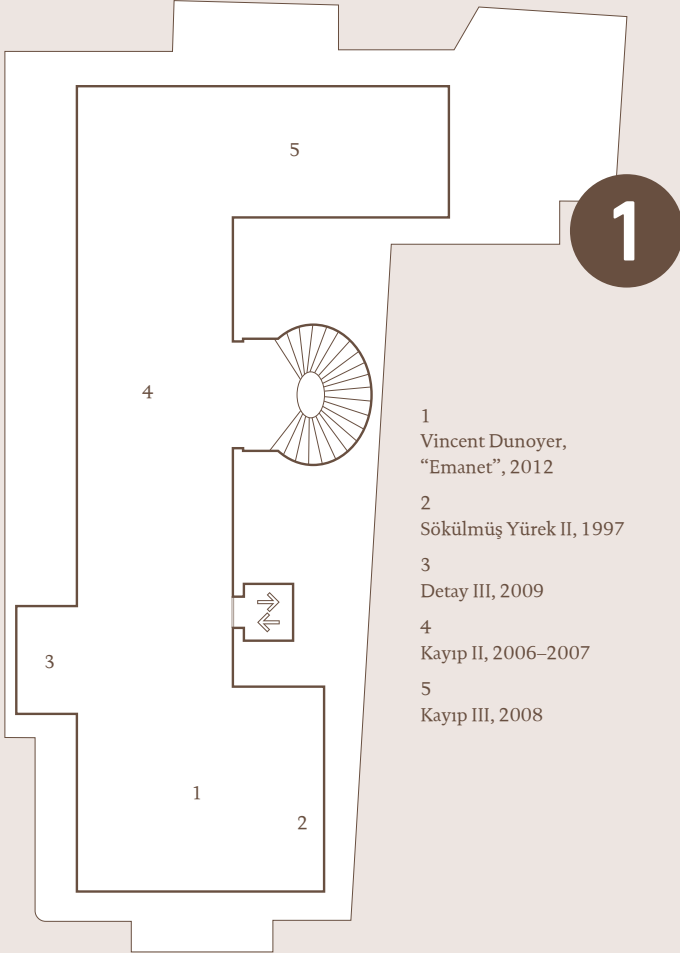
De Bruyckere’nin sergi için ürettiği yeni işlerin diğer ikisi ise, bir 19. yüzyıl yapısı olan Çukurcuma Hamamı’nda gösteriliyor. Sanatçının işlerini yerel tarihi

dokuyla etkileşim içinde sunma arzusu doğrultusunda Arter’e ilave bir sergi alanı olarak seçilen bu mekân, aynı zamanda bedenin temizlendiği, bir anlamda deri değiştirdiği bir yer olarak, sergideki işlerin imada bulunduğu temalarla yakından ilintili. Çukurcuma Hamamı’nda, De Bruyckere’nin İstanbul için ürettiği “Akteon, 2011–2012” ve “Etten Kemikteniz (İstanbul), 2011–2012” başlıklı iki işine “Yara” sergisinin bir parçası olarak yer veriliyor ve bu yolla, sanatçının pratiğiyle seçilen iki sergi mekânı ve yerel bağlam arasında organik bir kavramsal bağlantı kuruluyor.

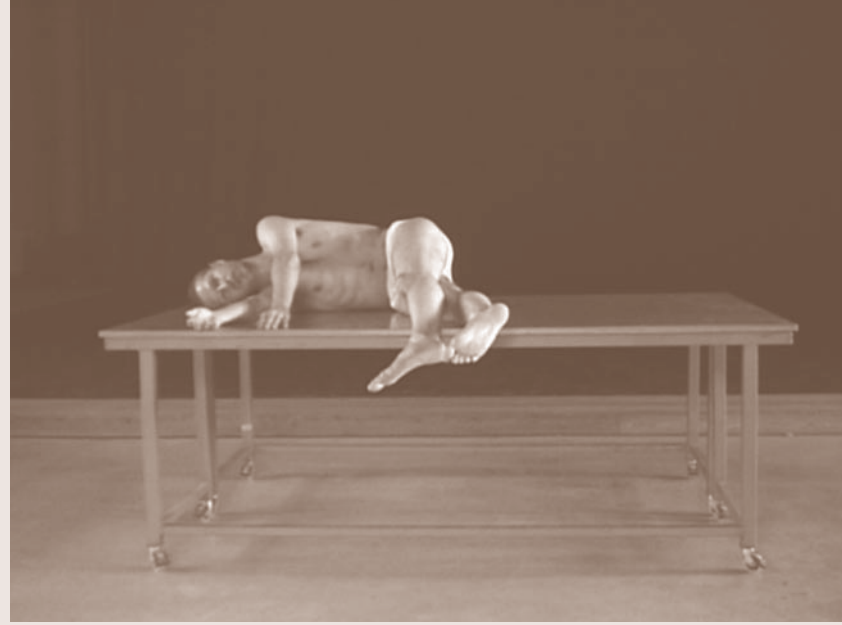
Serginin önemli parçalarından biri de, Fransız dansçı ve koreograf Vincent Dunoyer’nin sergi boyunca gerçekleştireceği performanslar. Bedenin devinimi ve ifade diliyle yakından ilgilenen De Bruyckere, daha önce de dansçılarla model olarak beraber çalışmış ve bedenlerinin kalıplarını almıştı. Bu kez ise dansçıyı, sergi mekânındaki canlı ve hareket halindeki bedeni

aracılığıyla yapıtının parçası olmaya davet ediyor. Dunoyer, “Emanet” başlıklı performansla bedenini ve “Kibir” başlıklı performans videosuyla bedeninin imgesini bir anlamda sergiye “emanet ediyor” veya “ödünç veriyor”. Masa üzerindeki, tekrarlanan hareketler üzerine kurulu performansıyla yaşayan bedeni mekanik ve otomatik bir bedene dönüşen Dunoyer, aynı anda hem özne hem de nesne haline geliyor ve kendi sanatsal jestini kurarken, heykelin hareketsizliğiyle kendi bedeninin hareketi arasında yoğun bir diyalog başlatıyor.

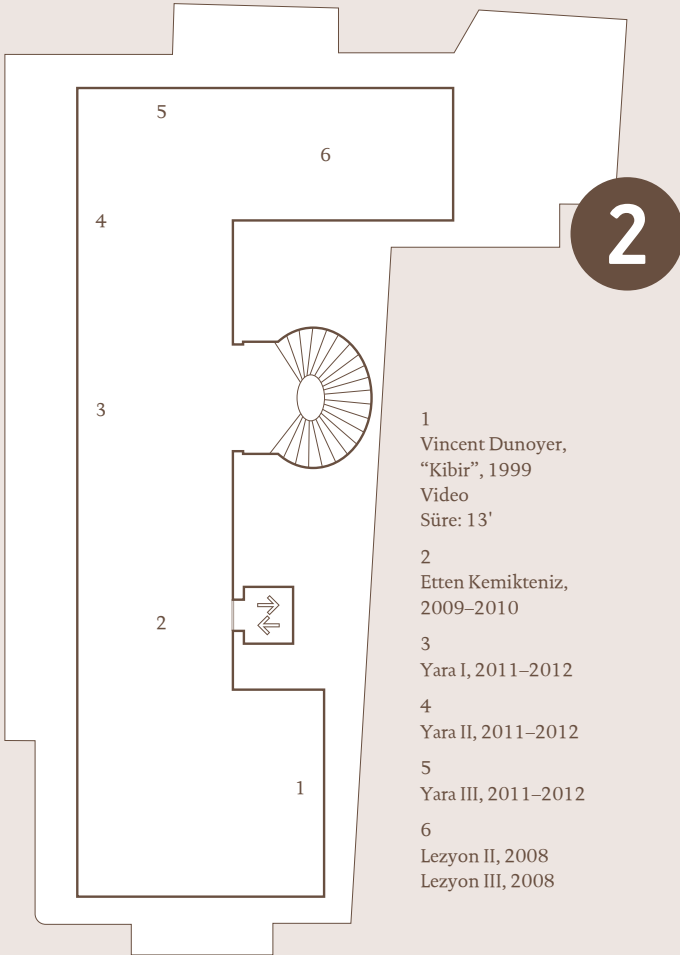

- 1 Vincent Dunoyer,
"Emanet", 2012
- 2 Sökülmüş Yürek II, 1997
- 3 Detay III, 2009
- 4 Kayıp II, 2006–2007
- 5 Kayıp III, 2008

Vincent Dunoyer
"Emanet"
Performans
Süre: 17'

Pazartesi ve Salı hariç her gün:
15:00, 18:30

1
Vincent Dunoyer,
“Kibir”, 1999
Video
Süre: 13'

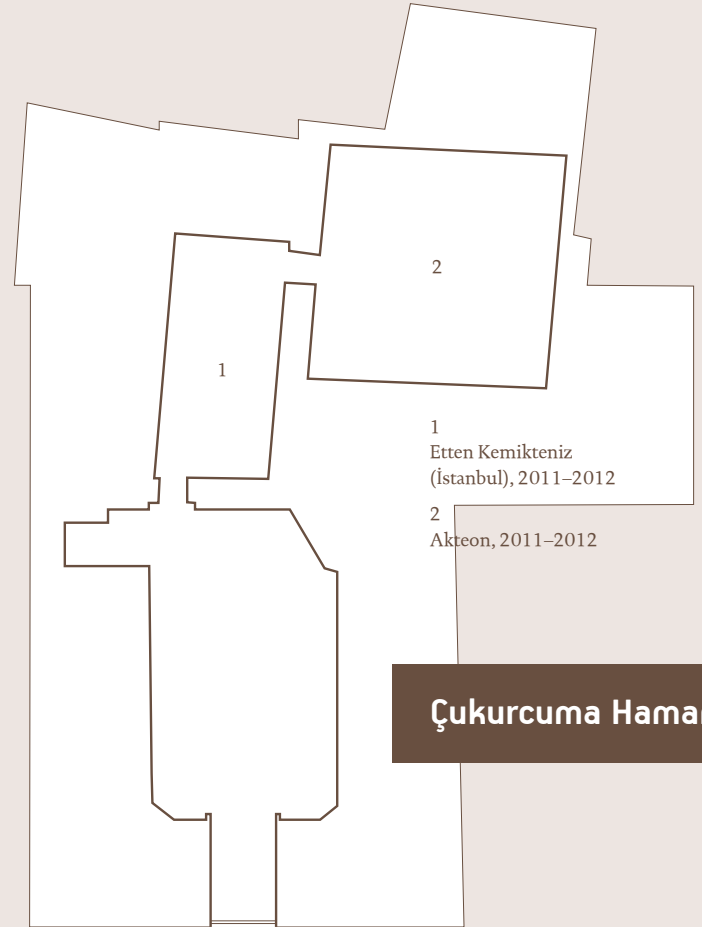
2
Etten Kemikteniz,
2009–2010

3
Yara I, 2011–2012

4
Yara II, 2011–2012

5
Yara III, 2011–2012

6
Lezyon II, 2008
Lezyon III, 2008

1
Etten Kemikteniz
(İstanbul), 2011–2012

2
Akteon, 2011–2012

Çukurcuma Hamamı

BERLINDE DE BRUYCKERE

Berlinde De Bruyckere, 1964'te Gent'te doğdu (Belçika); Gent'te yaşıyor ve çalışıyor. Aynı şehirdeki Sint-Lucas Enstitüsü'nde 1982–1986 yılları arasında anıtsal sanat eğitimi alan sanatçı, 1990 yılında Jeune Peinture Belge (Genç Belçika Resmi) Ödülü'nün sahibi oldu. 1980'lerin sonlarından bu yana, De Bruyckere'nin yapıtlarına dünya çapında bir çok kişisel ve karma sergide yer verildi. Anıtsal yapıtı "Siyah At"ın Venedik Bienali İtalyan Pavyonu'nda sergilenmesi (2003) ve 4. Berlin Bienali'ne katılmak üzere aldığı daveti takiben, Hauser & Wirth (Zürich, 2004); La Maison Rouge (Paris, 2005); Kunsthalle Dusseldorf (2006); Royal Academy of Fine Arts (Gent, 2007); Galleria Continua (San Gimignano, 2007); Yvon Lambert (New York, 2008); Espace Claude Berri (Paris, 2008) ve DHC/ART Foundation for Contemporary Art (Montreal, 2011) gibi birçok kurumda kişisel sergileri yer aldı.

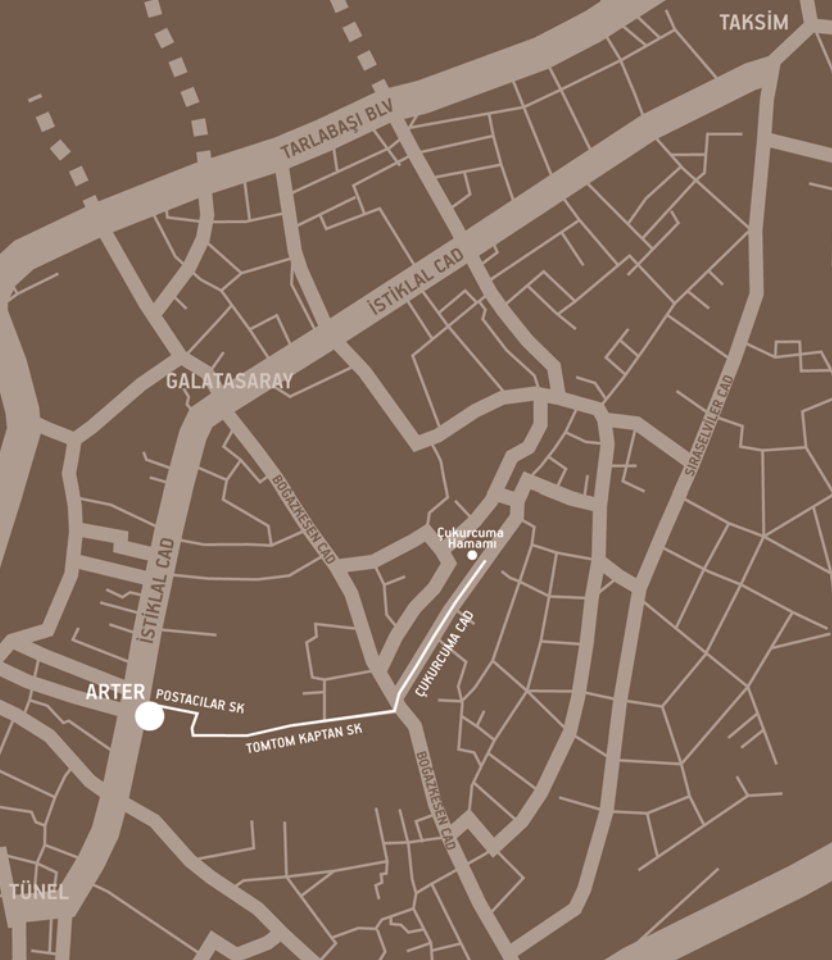
De Bruyckere'nin yapıtlarını Rönesans ressamı Cranach ve yönetmen Pasolini'ninkilerle bir arada sunan "Bedenin Gizemi: Berlinde De Bruyckere Lucas Cranach ve Pier Paolo Pasolini'yle diyalog halinde" başlıklı sergi, bir gezici müze sergisi olarak 2011 yılından bu yana çeşitli şehirleri dolaşmayı sürdürüyor (Kunstmuseum Bern, İsviçre, 2011; Kunstmuseum Moritzburg, Halle, Almanya, 2011). 2012 yılında, Avustralya Çağdaş Sanat Merkezi ACCA, "We Are All Flesh" başlığıyla, sanatçının kapsamlı bir kişisel sergisine yer verdi.

VINCENT DUNOYER

Vincent Dunoyer, dansçı olarak profesyonel kariyerine 1989 yılında Wim Vandekeybus'un topluluğunda başladıktan sonra; 1990–1996 yılları arasında Anne Teresa de Keersmaecker'in topluluğu Rosas'la dans etti. 1997 ve 98 yıllarında, The Wooster Group, Steve Paxton ve De Keersmaecker'in kendisi için hazırladığı "Vincent Dunoyer için 3 Solo" başlıklı koreografiyle uluslararası bir turne gerçekleştirdi. 1998'den bu yana bağımsız dansçı ve koreograf olarak çalışıyor. Gerçekleştirdiği projeler arasında ona Frankfurt'taki Mousonturm Sanat Merkezi'nin Mouson Ödülü'nü kazandıran "Kibir" (1999); "Prenses Projesi" (2001); "Başkaları için Sololar" (2003); PARTS Okulu'ndaki 33 genç dansçıyla beraber ortaya çıkardığı "Müstesna Kadavra" (2005); Anne-Teresa de Keersmaecker'le düosu "Kızkardeş" (2007) ve dansçı olarak repertuarının yeniden oluşturulmasını içeren "Tekrar" (2009) yer alıyor. Görsel sanatlara olan ilgisi, 2010 yılında Kortrijk's Broelmuseum'da ressam Lucas Devriendt'le beraber gerçekleştirdikleri "Bir Portrenin Performansı" başlıklı işle sonuçlandı. Bu eser, Brüksel Kaaitheater'daki Performatik Festivali'nin 2011 edisyonunda danslar, videolar ve desenleri gösterdikleri "Pairforming" başlıklı performans için bir tuval görevi gördü.

SELEN ANSEN

1975 İstanbul doğumlu Selen Ansen, Strasbourg'daki Marc Bloch Üniversitesi'nde Modern Edebiyat, Sinema ve Görsel Sanatlar eğitimi aldı ve doktorasını da aynı üniversitede Sanat Teorisi ve Pratiği alanında tamamladı. Ansen daha sonra Strasbourg Dekoratif Sanatlar Yüksek Okulu'nda sanat teorisi ve estetiği üzerine dersler verdi. Halen İstanbul Bilgi Üniversitesi Felsefe ve Toplumsal Düşünce Programı'nda yardımcı doçent olarak görev yapmayı sürdüren Ansen'in akademik ilgi alanları arasında beden ve şekilsiz olanın temsili ve Modern dönemde sanatta sessizliğin temsili yer alıyor. Ansen ayrıca, çeşitli sanatçılarla sergi projeleri için işbirliği halinde çalışıyor ve sanat pratikleri üzerine metinler üretiyor. Berlinde De Bruyckere'nin Arter'deki sergisi, Selen Ansen'in davetli küratör olarak ele aldığı ilk büyük sergi.

ARTER SANAT İÇİN ALAN

İSTİKLAL CADDESİ NO: 211 34433 BEYOĞLU, İSTANBUL T: (212) 243 37 67 [ARTER.ORG.TR](http://arter.org.tr)
SALI-PERŞEMBE 11:00-19:00; CUMA-PAZAR 12:00-20:00; GİRİŞ ÜCRETSİZ
ÇUKURCUMA HAMAMI ÇUKURCUMA CADDESİ NO: 43, BEYOĞLU
SALI-PERŞEMBE 15:00-19:00; CUMA-PAZAR 15:00-20:00; GİRİŞ ÜCRETSİZ